

7.92x17.02	1/3	עמוד 24	המקומון אובייקטיבי	01/01/2016	51280628-2
בית חולים ברזילייד"ר חזי לו - 80829					

אז מה היה לנו שם?

חמישה אנשים, מהבולטים שבעיר אשקלון, מספרים על הדרייב שמניע אותם בעשייתם הפוריה והבלתי נלאת בעיר. מה נותן להם כוח, מה היו רוצים שיקרה בעתיד ומה חשוב להם להזכיר לכולנו? סוגרים שנה עם ראיון מיוחד ומאיר עיניים • אורטל ארכלי [24]

סוגרים שנה

אז מה היה לנו שם, בשנת 2015 שזה עתה הסתיימה? הבאנו לפניכם את המובחרים שבתושבי אשקלון שקידמו לא רק את עצמם ואת הקריירה שלהם אלא גם את עירנו אשקלון לעתיד טוב יותר ופעלו בנחישות לאורך כל השנה. מה הם עשו עד כה בתחומם, מה עוד יעשו, מתוך איזה חזון הם פועלים ולאילו שינויים בעיר הם שואפים לטובת התושבים הקיימים והחדשים בעיר? הרב יעקוב אביטן, יונתן סבג, איילת קדר, חגית עיני סימון ורועי מינס מדברים על הדברים שמניעים אותם וחשובים להם באמת • **אורטל ארבל**

ביניהם כינוסים שונים במתנ"סים- הבאנו (בין היתר) לאחרונה את הרבנית חווה לוי ואת עדן הראל שמתחזקת. הנשים מגיעות לכנסים שומעות שירים ואת הדברים, צוחקות, מתגבשות, מתחזקות ברוחן וישנם גם כנסים על חגים, חינוך האמונה, מדרישי ואגדות חז"ל, והערבים הללו נותנים המון שכן לכל אחד ואחת מאיתנו יש מצוקות וכולנו זקוקים לכוחות, הכוונה ונחמה. ברוח היהדות מדברים בין היתר על נושאים רלוונטיים של בית זהות יהודית, משום שכולנו צריכים לדעת מאין באנו ולאן אנו הולכים. כממונה על החינוך וכחבר במועצה הצלחנו להטמיע בבתי הספר השונים את הערכים, שיכללו והרחבנו את פעילויות הילדים, וגם מבחינת התנאים שיש בבתי הספר הדתיים ממלכתיים, הצלחנו ליישר קו עם כל בתי הספר האחרים- המיזוג שהותקן, הציוד לבית הספר, נושא ההזנות וההסעות ואני שבע רצון מכך מאוד. בתי הספר שופצו ושודרגו והוקמו גם גני ילדים חדשים. יש לנו ראש עיר ראוי לשבח. הוא עובד איתנו בכנות, אמונה ואהבה. קיים שיתוף פעולה הדוק עם ראשות העיר בכל מיזם אם בכללי ואם בחדרי. איתמר שמעוני מאמין ויודע שכולם שווים, ושיתוף הפעולה הפורה בינו מניב למעשים של ממש ולא מסתכם בדיבורים בלבד. לסיכום, אני קורא לכולם להגיע לשיעורי התורה, הם קיימים במגוון נושאים ולכל טווחי הגילאים. יש גם שיעורי קבלה. יש הכל מהכל. רק תעקבו אחרי הפרסומים ותגיעו. אין דבר שישמח אותי יותר."

"תפקידו של רב הוא ללוות את האדם מרגע לידתו מאז ולעולם בכל דבר, ואני רואה בתפקידי גם הזדמנות לחבר ולהיות הגשר של החברה בכללותה על ידי הסברת והבאת דרכי תורה ונועם ולכן רבות ומגוונות הפעילויות בעיר אשקלון לשם כך והן נועדו לכולם, לא רק לדתיים אלא גם לחילוניים גמורים. כולנו יהודים. בכל מוצאי שבת יש שיעור בפרקי אבות במרכז הרוחני 'היכל השבת', שם מדברים על דרך ארץ והדברים שבין אדם לחברו, החשיבות והזכות בחברה מתוקנת, מלוכדת אוהבת ונותנת. כמו כן מידי בוקר בין השעות 10:00-13:00 ניתן שיעור לפנסיונרים מכל גווי האוכלוסיה על הלכה. משתתפים שם דרך קבע 30 איש ומצטרפים עוד ועוד, ואני שוב מדגיש שבכל הפעילויות הללו חשוב שישתתפו כולם. כולנו כיהודים צריכים לשאוף לכך שילדנו כבר מגיל רך ידעו את ועל זהותם היהודית, וגם אם בוחרים שלא לקיים מצוות, זו בחירה חופשית אבל עדיין, לדעת למה נחגגים החגים, להסביר מהי קבלת שבת, הבדלה וכיו"ב. המון אנשים אוהבים לשמוע ולדעת את הדברים הללו, ולא רק אלא שחשוב להם מאוד להנחיל ידע זה גם לילדיהם. ידע על חסדים ודרך ארץ שאת כולם התורה מכילה, חשוב מאין כמוהו שכן אנו כולנו חיים בספינה אחת, גם חילונים וגם דתיים וכשהילדים יודעים את הדברים החשובים, יעבירו זאת בעתיד גם לילדיהם וכן הלאה וכך נשמור על המסורת והמורשת היהודית. יש לנו מגוון רחב של פעילויות ערכיות בעיר אשקלון,

הרב יעקוב אביטן - רב המועצה האיזורית חוף אשקלון

"כולנו כיהודים צריכים לשאוף לכך שילדנו כבר מגיל רך ידעו את ועל זהותם היהודית, וגם אם בוחרים שלא לקיים מצוות, זו בחירה חופשית אבל עדיין, חשוב לדעת למה נחגגים החגים, להסביר מהי קבלת שבת, הבדלה וכיו"ב."

כמובן שהקבוצה עונה גם על הצורך הרגשי של כל אישה ואימא באשר היא. האימהות בקבוצה מתייעצות, נותנות רוח גבית ותמיכה, וברגע אחד בו אימא כותבת את אשר על ליבה היא גורמת לשרשרת של תגובות של הירתמות לעזרה אם אישית או לטובת כלל הנשים. המטרה שלי היא להמשיך לשמר את הקבוצה. זה לא פשוט אני אימא עובדת, הקבוצה ענקית ואני המנהלת היחידה בה, אבל היא חשובה לי מאוד וחשוב לי גם להשאיריה כפי שהיא היום- אובייקטיבית ובעלת חזון בדיק כפי שרציתי מלכתחילה כשמטרתה לתמוך, לקדם נשים וליצור שינוי. מעבר לכך דיברנו על הצורך הרגשי, ובמסגרת קורים דברים באמת מרגשים. לדוגמה, אימא שנתקעת באמצע הלילה ללא מטרנה, כותבת על כך וברגע אחד המסך מתמלא בעשרות תגובות של אימהות שמציעות להגיע אליה ולתת משלהן. יש גם לא מעט אימהות חדשות שהגיעו ועודן מגיעות לעיר. הן זקוקות למידע, ולתמיכה. הנשים הוותיקות בקבוצה כה לבכיות ומכניסות את החדשות תחת כנפן, ונוצרות חברויות חדשות ומחממות לב. יש המון פוסטים שעולים גם בנוגע לצורך של אימהות לתעסוקה הולמת בעיר, לתעסוקת הילדים בסופי שבוע באשקלון ועל כך שאין מה לעשות כאן עם הילדים בשבתות אלא אם יוצאים מחוץ לעיר. מה שעוד מורגש מאוד ועולה כצורך בקבוצה הן פעילויות יזומות לאימהות שחסרות כאן זה חבל, משום שמפגשים מסוג זה יכולים להיות פורים מאוד. המתנ"סים בעיר מתמקדים לרוב בפעילויות של הילדים והמבוגרים, ולאמהות אין מענה של ממש כרגע. יחד עם זאת אני מאוד אופטימית משום שאני נוכחת לראות שראש העיר שלנו, איתמר שמעוני, יוצר מהלכים מצויינים. הוא קשוב ונענה במהירות מדהימה על כל צורך שעולה, מצליח 'לגעת' ולהיות נגיש וקרוב לקהילה. כן קורים פה דברים גדולים ואני מאמינה שהיה נוספים ולטובת כולנו."

כשפתחתי את קבוצת האימהות, 'מאמאשקלון' לפני כשנים, המטרה הייתה לפתוח ערוץ תקשורת חדש בין אנשים דרך המדיה. כמי שהגיעה מאיזור המרכז לאשקלון והקימה בעיר את משפחה, חשתי שאין לי אפשרות להגיב על הדברים שקורים בתוך הקהילה בעיר, להגיב ובכלל להשמיע את קולי בזמן אמת ולכן החלטתי שתרומתי לקהילה תהיה להקים את קבוצת האימהות. לא מעט תוהים מדוע אני מנהלת את הקבוצה כבר 5 שנים ומה בעצם יוצא לי מזה, מהו שכרי והרווח בעיניי, ובכן, אין רווח אלא הרווח בתרומתי וברעיון שהתממש ואני שמחה על כך. אנשים שחיים בעיר מתפתחת כמו אשקלון חייבים להיות מעורבים בתקשורת ובקהילה. מטרת הקבוצה היא לספק תמיכה בינאישית ולא למטרות רווח או פרסום עסקים ולכן חברות הקבוצה אינן מורשות לפרסם במסגרתה. קבוצת 'מאמאשקלון' החלה כקבוצה לאימהות בלבד, אך הפכה לקבוצה של נשים בכל סטטוס וגיל והיא פעילה ודינאמית מאוד. עולות בה שאלות, התייעצויות, התרעמות ויש בה גם המון אמפטיה. מדברים המון על הדברים השונים שקורים בעיר, והשיח הציבורי בזמן אמת מספק לא אחת פתרונות של ממש בשל העובדה שבעיות שונות שעולות מקבלות תהודה כה גדולה, שהן מגיעות הלאה ומעלה לשיח הציבורי בדרגים הבכירים ומשם, אכן דברים מקבלים תפנית ושינוי. קבוצה מסוג זה חשובה במיוחד בימינו. אנשים לרוב עסוקים בלשרוד את היוםיום ולא יוצאים לרחובות לומר את דברם, ולכן חשוב שתהיה פלטפורמה בה יוכלו להשמיע את קולם ולהביע את עמדתם. כשיש קבוצה קהילתית כמו 'מאמאשקלון' שמעניקה חופש ביטוי אובייקטיבי לכל אישה להתבטא זה יוצר שינוי והתייעלות. הסוגיה האחרונה שעלתה שם ואכן קיבלה פתרונות מיידיים הייתה האוכל בצהרונים. הדיון בקבוצה שלנו הגיע לתקשורת הארצית והעניין טופל כהרף עין.

חגית עיני סימון, מנהלת קבוצת הפייסבוק 'מאמאשקלון' שמונה כ-18,000 אימהות ונשים

"...מדברים המון על הדברים השונים שקורים בעיר והשיח הציבורי בזמן אמת מספק לא אחת פתרונות של ממש בשל העובדה שבעיות שונות שעולות מקבלות תהודה כה גדולה, שהן מגיעות הלאה ומעלה לשיח הציבורי בדרגים הבכירים, ומשם, אכן דברים מקבלים תפנית ושינוי."

21.85x28.45	3/3	עמוד 25	המקומון אובייקטיבי	01/01/2016	51280639-4
בית חולים ברזילי ד"ר חזי 17 - 80829					

איתמר שמעוני, נתן בידי את הסמכות וההזדמנות להקים פה תיאטרון יוצר. הוא אדם נאור ויודע את משמעותה האמיתית של המילה- תרבות. אני מתכוון להמשיך לכתוב הצגות שיפנו לכל טווח הגילאים בנושאי היומיום, בשפה פשוטה בידיעה בוטחת שהפשטות אינה פוגמת ולו במעט באתגר האינטלקטואלי שבצפייה במחזה. דבר נוסף שאני מתגאה בו הוא ספר הביכורים שלי, 'כהרף עין', דרמות פשע, שעתידי לצאת בחודשים הקרובים אחרי 5 שנים של עבודה עליו. זהו סיפור על בחור צעיר שחלמו הגדול היה להיות לוחם ומשם להמשיך בקריירה של שוטר סמוי. החלום נגדע בעקבות תאונת פגע וברח, והוא נתקל בקשיים גדולים לאור הפגיעה אך אינו מוותר ולבסוף מגשים את חלמו ובגדול. המסר הוא לא לוותר אלא להמשיך להאמין בעצמך. עלילת הספר סבוכה ומותחת ועל הדרך הבחור מתאהב בבתו של העבריין, אך המסר הוא אחד- מי שמאמין, לא מוותר ולבסוף מגשים את החלום."

"המטרה שעמדה ועודה עומדת לנגד עיניי הייתה להציב את אשקלון על מפת התרבות הארצית, לתת כמה לאומנים אשקלונים בכדי שיוכלו לעבוד בעיר הולדתם במקום לצאת לחפש פרנסה מחוץ לעיר וגם לשמור על גאות התושב שלהם. להיות תושב העיר זהו חלק מתנאי הקבלה לתיאטרון. הצלחנו להכניס הצגות מקוריות ב'היכל התרבות אשקלון' כחלק ממערך של תיאטרון יוצר ולא להציג רק את ההצגות והמחזות המוכרים שרצים בכל רחבי הארץ, אלא תיאטרון שיבנה לעצמו הצגות בהפקה עצמית, יציגן באשקלון ובכל הארץ. היו לנו השגים מרשימים עד כה. בפעם הראשונה בהיסטוריה של היכל התרבות הצגה מקורית נכנסה לעונת המנויים ותוצג מספר פעמים, הבאנו את השחקן המוערך, אורי גבריאל ואנו עתידים כאמור לצאת גם מחוץ לעיר, להגדיל את ההפקות ולבנות תיאטרון שיהיה מוכר בכל הארץ. השאיפה הגדולה היא שיכירו ויגיעו לצפות בנו כולם. זה ממש לא מובן מאליו בעיניי שראש העיר,

יוני סבג, מנהל תיאטרון אשקלון

"...זה ממש לא מובן מאליו בעיניי שראש העיר, איתמר שמעוני, נתן בידי את הסמכות להקים פה תיאטרון יוצר. הוא אדם נאור ויודע את משמעותה האמיתית של המילה תרבות."

חולים, קשה לרצות את כולם, ולעיתים קשה גם להימנע משיח לא מוצלח בין רופא לחולה זה נובע מלחץ, אך עדיין, אצלנו זמני ההמתנה קצרים יותר מאשר בבתי חולים אחרים וכשהבניין החדש יחל לפעול הכל ישתפר אף יותר. במערכת 'צוק איתן' טיפלנו בכ 1,550 נפגעים, ותיפקדנו למופת. יש ב'ברזילי' מחלקות מתקדמות מאוד כגון המחלקה האורטופדית, מערך הלב, מחלקת פה ולסת עם פרופסור עודד נחליאלי שהוציא טיפוליים חדשניים ומלמד ברחבי עולם, מחלקת עיניים ועוד. סמוך למחלקת הילדים פתחנו גם 'חדר מתנות' וכל ילד שמאושפז ראשי להיכנס לשם ולבחור לעצמו מתנה. החדר מעוצב ממש כמו חנות צעצועים, וכל מה שיש בו נתרם על ידי אנשים וחנויות שונות. המבנה החדש יהיה ממוגן ויהיו בו המיון, חדרי מיון, מחלקת הדמייה וכל מערך הילדים, והוא עתיד להיפתח בינואר 2017, בהמשך נקים בו חדרי ניתוח משוכללים וממוגנים, מחלקת טיפול נמרץ ומחלקות נוספות. אנו עתידים לבנות גם בניין שיקום, דבר שאין כלל באזור הדרום, שיטפל במי שזקוק לשיקום ויהיו בו בריכות וחדרי פיזיותרפיה. יש המון כמה להתגאות ואנו מיישמים הלכה למעשה את האימרה- 'אנשים לפני הכל' משום שאנו מאמינים בכך וזקוקים לאמון התושבים, אנו עובדים בשיתוף פעולה מלא ומשביע רצון עם ראשות העיר."

"קרו כל כך הרבה דברים וחלו שינויים חיוביים בבית החולים 'ברזילי' והכל למען התושבים. אנחנו פועלים בדרייב מטורף ומלא ברצון טוב אבל חשוב לנו שתושבי אשקלון יעריכו זאת משום שאנו יוצאים מגדרנו כדי לעשות למענם. הוספנו שירותים שונים, יצרנו שיתופי פעולה עם תלמידים, הבניין החדש יחל לתפקד בעוד שנה, אנו עורכים הרצאות למען הקהילה, פותחים דוכני בריאות ומה לא. יש לנו את ד"ר חזי לוי, מנהל בית החולים שדואג כל כך ושחשוב לו שכאן, בפריפריה, כולנו נקבל שירות באותה רמה ואף למעלה ממה שניתן בבתי החולים במרכז הארץ, והוא עושה ימים כלילות למען מטרה זו ולכן ציינתי שחשוב שיעריכו. לאחר פרשת מוחמד עלאן שאושפז, הוצבו שלטי חוצות של 'שנה טובה' מטעם 'ברזילי' ואנשים מסויימים ניתבו זאת לדרך השלילה וחבל. אנו כאן בבית החולים מטפלים בכל אדם באשר הוא ואין מכך שום הזדהות פוליטית ימנית או שמאלנית אלא טיפול כפי שכל בית חולים מחוייב לו מעצם מהותו. מצד שני, אני יכולה לומר בשמחה שיש גם המון פירגון ופידבקים חיוביים, מה שנותן לכולנו את הכוח להמשיך במרץ. יש לנו כ-2,000 עובדים בהם אנו גאים מאוד שמגיעים לעבודה עם אור בעיניים ותחושת שליחות שעושים את עבודתם (ואף הרבה מעבר לכך) נאמנה. מטבע הדברים כמו בכל בית

איילת קדר, דוברת בית החולים 'ברזילי'

"...במערכת 'צוק איתן' טיפלנו בכ 1,550 נפגעים, ותיפקדו למופת. יש ב'ברזילי' מחלקות מתקדמות מאוד כגון המחלקה האורטופדית, מערך הלב, מחלקת פה ולסת עם פרופסור עודד נחליאלי שהוציא טיפוליים חדשניים ומלמד ברחבי עולם, מחלקת עיניים ועוד."

עם תסמונת דאון. המפגש היה מרגש במיוחד לאור העובדה שהסבירות להיפגש כך הייתה כמעט אפסית. התרומה לקהילה מתבקשת מכל אחד מאיתנו באשר הוא וכל אחד יכול לתרום מעט ממה שהוא לטובת האחר. מאחר שיש לי הכשרה גם כמדריך סנפלינג אני מודרך גם במסגרת החברה שלנו וגם ברמה המבצעית ויום אחד קיבלתי טלפון ממישהו שסיפר לי על אישה מבוגרת וערירית שנכנסת אליה הבייתה יונים דרך גומחה כלשהי ועושות שם שמות. הבנתי כי לא ניתן להגיע לגומחה בדרכים רגילות ולכן חייבים להגיע באמצעות חבלים. הגעתי אליה כשאתי רשת ודוקרנים וכשאותה האישה שאלה אותי כמה עליה לשלם לי, הסברתי לה שבמסגרת מערכת 'צוק איתן', העירייה מממנת זאת משום שלא רציתי לגרום לה להרגיש לא בנוח. בשגרת החיים והעבודה אני חש שכשאני נותן אני מקבל הרבה יותר. הנערים איתם אני עובד לא תמיד השתלבו במסגרות הפורמאליות השונות. פונים אליי לעיתים מטעם העירייה לקבל אותם לעבוד איתן, אני מקבל אותם, מבין אותם ויודע להעסיק אותם אצלי. חשוב לי להכיל אותם. ילד שנפלט ממסגרת והתנער מהכל מתוך ייאוש או כעס, לומד כאן מהי אחריות, עבודת צוות ומוסר עבודה וכשהנערים הללו מתגייסים, לא אחת הם מספרים לי שהשתלבו ביחידות מובחרות ואני נהנה מהתוצאות המדהימות לטווח הרחוק כי ברור לי שבאותה המידה יכלו גם ללכת לאיבוד."

"אנחנו עובדים בחברת 'המרום' כאיש אחד ומגובשים מאוד. יום אחד החלטנו כולנו מתוך שיחה שהייתה בינו שאנחנו רוצים לתת מעצמנו תרומה לקהילה. דיברנו עם איילת קדר, דוברת בית החולים 'ברזילי', שאישרה לנו להיכנס לבית החולים למחלקת הילדים ולעשות להם כף לחצי יום. הפעלנו את החולים, עשינו סדנאות יצירה וחילקנו ממתקים. התגובות היו מחממות לב ומרגשות וחייך אחד שלהם שווה עולם. במקרה אחר, התקשרה אלינו אישה שביקשה שנערוך יום הולדת מיוחד לבתה המיוחדת שסבלה מבעיות חברתיות ומתסמונת דאון. בסוף האירוע ביקשה לשלם, אך ליטל, עובדת שלנו, סירבה לקבל ממנה את התשלום, ואז גם עובד אחר, אלון, סרב גם הוא וכמובן שגם אני סירבתי. יום ההולדת היה מאוד מיוחד ומרגש ברמות אחרות והשיא נרשם כאשר הפעלנו עבור הילדה והחוגגים את פעילות ה'אנגריברד' שכל כך אהבה. התאמנו את האירוע לאוכלוסיה שנכחה בו (אנו מתאימים את האירוע לכל סוגי האוכלוסיה, גם עם צרכים מיוחדים), ולסיפור הזה היה סוף שהיווה מעין סגירת מעגל, משום שאישה אחרת מאזור המרכז התקשרה אלינו לחברה וביקשה שנערוך מסיבת יום הולדת. מאחר שכבר לא ערכנו ימי הולדת באותה התקופה אלא במקרים מיוחדים, אמרנו שאנו מצטערים אבל שאנחנו כבר לא עושים אבל היא התעקשה כל כך, ובסופו של דבר הסכמנו והסתבר שהיא חברה טובה של אימה של הילדה. אותה ילדה

רוני מינס, מנהל חברת 'המרום' שמתמחה בהפקות אירועים בטבע וימי גיבוש לחברות

"...התרומה לקהילה מתבקשת מכל אחד מאיתנו באשר הוא וכל אחד יכול לתרום מעט ממה שהוא לטובת האחר."